

ת"פ 63752/12/15 - מדינת ישראל נגד ר.א.

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 63752-12-15 מדינת ישראל נ' א'

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה- פלילי
נגד ר.א. ע"י ב"כ עוה"ד בילאל מחניהא
נאשם

החלטה נימוקי גזה"ד מיום 23.5.17.

1. הנאשם הורשע על ידי הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן (במ/1) בשלוש עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי וגרימת חבלה של ממש, עבירת תקיפה סתם של בת זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, שלוש עבירות איומים וריבוי עבירות של תקיפה סתם של קטין על ידי אחראי, תקיפה סתם, הכל עבירות על פי סעיפים 368ב(א), 382(ג), 382(ב)(1)+379, 192, 182(ב)(2)+179 ו- 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן המכיל שלושה אישומים.

א. על פי האישום הראשון, ביום 17.12.15 בסביבות השעה 06:00 נכנס הנאשם לחדר השינה בו ישנו שלושת בנותיו הקטינות, העירן משנתן, צעק לעבר הבת כבת 17 ודרש ממנה לנקות ולסדר את החדר. תפס בשערות ראשה ומשך בהן, סטר לה ובעט בה. כאשר ניסתה לברוח לחדר הסמוך תפס אותה והטיח את ראשה בשולחן עץ. בהמשך לקח כבל טלפון והניח אותו על צווארה וניסה לחנוק אותה. האם ניסתה למשוך אותה ממנו ואז בעט גם בה והיא נטלה מטאטא והרביצה לו באמצעותו. גם האחות הנוספת ניסתה להרחיקו. אז התפנה הנאשם לעבר האם, אשתו, היכה אותה בפניה, נשך אותה, הפילה לרצפה בעט בה ודרך עם רגלו על צווארה. האם ביקשה מאחת הבנות להזעיק עזרה. הנאשם ראה זאת נעל את הדלת ואסר עליה לעשות כן, הוא לקח את כל הטלפונים הניידים, ניתק את קו הטלפון בבית ואסר על המתלוננות לצאת מן הבית. משהגיע אביה של האם לבית והן סיפרו לו על האירועים כשהן בוכות הנאשם צעק לעברן כי הוא קוצה שהבית יהיה מבריק ומסודר. הבת הגדולה צעקה לעברו "איזה מן אבא אתה" ועשתה תנועת יריקה והא בתגובה איים עליה כי יהרוג אותה ויקבור אותה. אז נטל כבל טלפון והניח אותו על צוואה וניסה לחנוק אותה. אבי האם מנע ממנו והרחיקו. אז ניסה הנאשם לחנוק גם אותו עד שהורחק. כתוצאה מן האמור נגרמו לאם/האישה המטומה בפניה ומצחה וכן

סימן נשיכה והמטומה בידה. לבת נגרמו שריטות בפניה וברגלה.

ב. על פי האישום השני, במהלך השנים 2012-2015 בהזדמנויות שונות נהג הנאשם לתקוף את אשתו, אם הקטינות, בכך שנהג לתפוס בחוזקה הפניה ובצווארה ודרש ממנה שלא תדבר. עוד מציין אישור זה כי בחוד אוקטובר 2015 חנק אותה בצווארה. כתב האישום מוסיף ומפרט כי בחודש נובמבר 2015 תקף את אחת מבנותיו הקטינות בכך שסטר בפניה באותו חודש גם העיר אותה לפנות בוקר ותקף אותה באופן שהרים וזרק אותה על מיטתה מספר פעמים. בחודש דצמבר 2015 בשעות הבוקר כשהוא מחזיק סכין, איים לפגוע באשתו כשהוא אומר לה שהוא רוצה לשחוט אותה. באותו חודש נופף לידה בסכין והזהיר אותה לבל תדבר עם המשטרה.

ג. עפ"י האישום השלישי, במהלך החודשים אוקטובר עד דצמבר 2015 בהזדמנויות שונות נהג לחזור הביתה בשעות לילה מאוחרות כאשר נודף ממנו ריח אלכוהול, להעיר את המתלוננות הישנות ולהורות להן להכין לו אוכל או קפה או לנקות את הבית תוך שהוא אומר שהוא האלוהים והוא הבוס ולא מאפשר להן לישון עד שעשו זאת. עוד נהג לזרוק לעבר המתלוננות את האוכל שהיכנו עבורו. באותה תקופה נהג לדרוש מהן מדי יום שינקו את הבית שיהיה מבריק והן נאלצו לעשות כדבריו. בהזדמנויות שונות באותה תקופה כאשר שלושת הקטינות סירבו לעשות כדבריו, נהג לסטור להן, לקחת אליו את הטלפונים הניידים ואף לנעול את הבית ולאסור עליהן לצאת. ביום 12.11.15 בשעת בוקר מוקדמת העיר את שלושת בנותיו הקטינות ודרש מהן לנקות את הבית עד שיהיה מבריק. הגדולה מביניהן העירה לו ובתגובה עלה על מיטתה, בעט בה, משך בשערותיה, ניסה לחנוק אותה בצווארה וכן סתם את פיה לאחר שהחלה לצרוח. כאשר הגיע אשתו לחדר השנייה וניסתה להרחיקו, סטר בפניה והיכה אותה מספר מכות אגרוף בכתפה. בהמשך, איים בכך שאמר לאשתו שאם תאמר עוד מילה נוספת, הוא ישחט את הקטינות ואותה ולאחר מכן גירש אותה מן הבית ואסר עליה להכנס לשבועיים. לקטינה נגרמו סימנים אדומים בידה וסימן אדום מדמם בכתפה. בתחילת חודש דצמבר 2015 בשעות הערב דרש מאחת מבנותיו הקטינות להכין לו קפה. כשאמרה שעוד מעט, תפס בידה הימנית ושרט אותה בכף היד, נגרמה לה שריטה באורך כף ידה הימנית.

הערך המוגן

3. העבירות אותן ביצע הנאשם פוגעות בצורה קשה ביותר בערכים המוגנים של זכות האדם לכבוד, לשלמות גופו, לחיות ללא מורה ופחד. ערכים מוגנים אלה מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בפגיעות המבוצעות בתוך המשפחה בבית מגורי המשפחה. במקום זה אמורים בני המשפחה להרגיש את תחושת מוגנות הגבוהה ביותר. כאשר האלימות מבוצעת על ידי אב המשפחה כלפי רעייתו וכלפי בנותיו, הדמויות אשר הוא דווקא אמור להגן אליהן, מדובר בפגיעה קשה בתחושת הביטחון העצמי, המוגנות וקיומו של תא משפחתי. אין להקל באלימות כלפי בת זוג ובמיוחד כאשר מדובר גם בפגיעה בקטינות על ידי אביהן, מי אשר אמור להיות הגורם המגן, המנחה ובוודאי שלא הפוגע.

מתחם הענישה

4. מדובר לא באירוע אלימות אחד, בפרץ של רגשות, הגם שגם בכך אין להקל ראש. מדובר בשלושה אישומים, המעלים יחדיו וכל אחד לחוד, תמונה של מסכת חיים, דרך חיים אשר אפיינה את בית המשפחה למשך תקופה של החודשים אוקטובר 2015 ועד דצמבר אותה שנה. מדובר באלימות קשה ובהעדר כל תחושת מוגנות כאשר אירועים מתרחשים גם בשעות השינה. מדובר במי אשר הנהיג משטרה של טרור כלפי בנות משפחתו.
5. אין להתעלם מכך כי באישום השני כלולה גם שיגרת אלימות כלפי המתלוננת, אשתו של הנאשם, אשר על פי סעיף 1 לאותו אישום במהלך השנים 2012 ועד 2015 נהג הנאשם לתפוס בחוזקה בפניה ובצווארה ולדרוש ממנה שלא תדבר. כך שאכן עיקר האלימות והאלימות הקשה והפונה גם כלפי הבנות הקטנות הייתה במהלך שלושה חודשים, אולם ניתן לראות את משטר הטרור וההתנהגות הלאימה גם לאורך אותן שלוש שנים.
6. ריבוי העבירות הינו נסיבה נוספת מחמירה, השעות בו בוצעו חלק מן העבירות, הפניית האלימות כלפי כל בנות המשפחה. יחד עם זאת כאמור יש להדגיש כי רוב רובו של כתב האישום והאישומים נסובים על תקופה של שלושה חודשים. אין להקל בפגיעה שתקופה שכזו גומרת למתלוננות, אולם, אין להתעלם מן העובדה כי כתב האישום אינו מתייחס לחיים שלמים ולשנים, אלא לשלושה חודשים, למעט האמור לעיל.
7. מסכימה אני עם המאשימה כי מתחם העונש ההולם כאשר עסקין בפגיעה בערכים המוגנים המוזכרים לעיל, בנסיבות המתוארות בכתב האישום ובחומרת הפגיעה בקטניות ובאשת הנאשם מתחילה במאסר בפועל. המאשימה טוענת למתחם ענישה בן 4-6 שנות מאסר בפועל. דומה בעיני כי מתחם הענישה מתחיל אכן מתחיל במאסר, אולם, גם בהתחשב בפסיקה אליה הפנתה המאשימה הרי שעונש המאסר מתחיל בתקופה של 12 חודשים עד 30 חודשים, כאשר לשלושת האישומים נקבע מתחם ענישה אחד.
8. בע"פ 3164/14 גיא פ. נ. מדינת ישראל (29.6.2015) סוכמה מפי כבוד השופט מלצר ההלכה, כך שתחילה על בית המשפט להכריע בשאלה האם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים על פי מבחן הקשר ההדוק. לאחר מכן, כי על בית המשפט לבחון ביחס לכל אירוע, האם הוא מורכב מ"מעשה אחד" או ממספר מעשים וזאת על פי המבחן הצורני עובדתי ועל פי המבחן המהותי- מוסרי ולבסוף יקבע בית המשפט מתחם הענישה ההולם על פי סעיף 40ג לחוק העונשין. בית המשפט קבע שם, כי-

"..במצב הדברים הרגיל, בו קיים "אירוע אחד" וכן "מעשה אחד" - לא יוכל בית המשפט לחרוג ממגבלה זו בקביעת הגבול העליון למתחם העונש ההולם לפי סעיפים 40ג ו-40ג לחוק העונשין, ואולם כאשר מדובר ב"אירוע אחד" שכולל "מספר

מעשים" - התקרה העליונה האפשרית למתחם העונש ההולם בגין אותו אירוע מתקבלת מצירוף עונשי המקסימום, שניתן להשית בגין כל אחד מהמעשים הנכללים באותו אירוע (ראו: סעיף 40ג לחוק העונשין, ועיינו בפסקאות 8-9 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז בעניין ג'אבר)."

9. בית המשפט בע"פ 5668/13 ערן מזרחי נ. מדינת ישראל (17.3.2016) נדרש לפירושו של סעיף 40ג לחוק העונשין שכותרתו "ריבוי עבירות", בין היתר, לאורו של **תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), התשע"ו-2015** (להלן: "התזכיר"). כך ועל אף שהזכיר בית המשפט את הידוע, כי התזכיר טרם קיבל מעמד של חוק, קבע, כי התזכיר משקף נאמנה את רחשי ליבו של המחוקק, וכי **"אך ראוי הוא כי בית המשפט, כפרשנו של החוק, יעשה אוזנו כאפרכסת"** (פסקה 23 לפסק דינו). באותו עניין מצא בית המשפט, כי על פי מבחן הקשר ההדוק, הרי שיש לראות במעשיו של המערער משום מסכת עבריינית אחת. מנגד, כי על פי מבחני הצעת החוק, יש לראות באירועים כאירועים נפרדים אשר לגביהם יש לקבוע מתחם ענישה נפרד. יחד עם זאת נקבע באותו עניין, כי **"..מאחר שמדובר במעשים רבים המאופיינים בדמיון וחזרתיות, אזי שיקולי ההלימה, כמו גם שיקולים מעשיים כמפורט בדברי ההסבר לתזכיר שהובאו לעיל- מצדיקים לקבוע בעניינו מתחם עונש אחד"** (פסקה 30, שם).

10. בדיון הנוסף בדנ"פ 2999/16 ערן מזרחי נ. מדינת ישראל (22.5.16) במסגרתו נדחה ערעורו של הנאשם, הוסף על ידי כב' המשנה לנשיאה, א' רובינשטיין,

"דומני כי לשאלה אימתי עסקינן באירוע אחד ואימתי במספר אירועים, כאשר עסקינן בפרשה פלילית רבת היקף, לא תיתכן "תשובת מחשב", והיא תלויה - גם בהגדרות המשוכללות ביותר - בנסיבות המקרה ובמבטו הכולל של בית המשפט על הפרשה. לשיקול הדעת נודע מקום מובהק, ובית המשפט ישקול אם צריך הוא להיכנס ל"פרטנות חשבונאית" או לקבוע שורה תחתונה ראויה".

11. יישום "מבחן הקשר ההדוק" מוליק לטעמי למסקנה, כי קיים קשר ענייני בין מעשיו של הנאשם, באופן כזה שניתן לראות בהם אירוע אחד. המחשבה הפלילית המשותפת לכלל המעשים עיקר המעשים המזכירים בפרוט בכתב האישום התרחשו לאורך תקופה של שלושה חודשים החל מאוקטובר 2015 ועד לדצמבר אותה שנה. נכון הוא כי אחד האישומים כולל התייחסות שלשולש נים, התייחסות המפרטת את אופן ביצוע האלימות. נפגעות העבירה זהות בכל שלושת האישומים. הקשר הענייני בין העבירות הדוק וכך גם לוחה זמנים ומיקום ביצוע העבירות ואין בלכ פעם תוכנית עבריינית נפרדת.

לאור כל האמור הרי יש לראות בכך אירוע אחד המורכב ממספר מעשים, כאשר חלק מן המעשים בוצעו ברצף ונחשבים כמעשה אחד, ראה האישום הראשון.

12. אתייחס בקצרה לפסיקה אותה הגישה המאשימה-

בת.פ. 16171-01-16, הורשע הנאשם לאחר הליך של שמיעת ראיות בשלוש עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, שלוש עבירות של תריפה קטין על ידי אחראי תוך גרימת חבלה של ממש ועבירה אחד של תקיפת קטין על ידי אחראי. לצד עבירות אלו הורשע גם בגנבה ובאיומים כלפי עובדת סוציאלית כאשר לחובתו עבר פלילי ומאסר מותנה. שם נדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל במצטבר למאסר המותנה. יצוין כי על פי גזה"ד לא היה שם תסקיר וכל שכן לא תסקיר חיובי. בדיקה שערכתי מעלה כי שני הצדדים ערערו לבית המשפט המחוזי בהמלצת בית המשפט המחוזי הגיעו לכדי הסכמה כי העונש יוותר על כנו וכל צד יחזור בו מערעורו.

בת.פ. 802-06-12(מחוזי ת"א)- שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בריבוי עבירות של תקיפת בת זוג, ריבוי עבירות איומים וריבוי עבירות של התעללות בקטין. על פי אותו כתב אישום העבירות נמשכו תקופה של כשנה וחצי. כתב האישום שלפני אינו כולל עבירת התעללות בקין. שם שירות המבחן לא היה חיובי ולא המליץ על שיקום. הנאשם נעדר עבר פלילי כבמקרה אשר לפני. שם גזר בית המשפט המחוזי על הנאשם 54 חודשי מאסר בפועל בתוספת מרכיבי ענישה נוספים. כאמור מדובר בתיק פשעים חמורים אשר התנהל בביתה משפט המחוזי וכולל עבירת התעללות בקטין, הכל למשך תקופה ארוכה יותר. בע"פ 2503/15 ציין בית המשפט העליון כי העונש שהושת על המערער הינו ברף הבוה, אךלא חורג ממתחם הענישה. קרי מדובר בהצבת הגבול העליון למתחם הנעישה לאותן עבירות באותן נסיבות.

בת.פ. 2007-14 בית מהפשת השלום בב"ש, נדון נאשם בגין עבירות אלימות לתקופת כלל נישאיו עם המתלוננת. הפגיעות בה חייבו טיפול רפואי כללו איומים בדבר מה יקרה אם תתלוננה אותה נשיכת הילדים הקטינים בהזדמנויות רבותועוד. אומנם בגזב"ד מצוין כי הנאשם סובל ממגבלות, אולם בית המשפט מצוין גם כי מדובר בנאשם אשר לחובתו עבר פלילי הכולל 6 הרשעות קודמות וכוללות מאסר על תנאי בר הפעלה בגין עבירות אלימות. כמו כן אין רכיב טיפולי. בית המשפט גוזר על הנאשם 44 חודשי מאסר בפועל כאשר מע"ת בן 8 חודשים מופעל חציו במצטבר וחציו בחופף.

תסקיר שירות המבחן ונסיבותיו האישיות של הנאשם

13. הנאשם כבן 47 שנים, נשוי ואב ל-5 ילדים בגילאים 5-19. אשת הנאשם הינה אשה משכילה ועובדת. עברו של הנאשם כולל שירות צבאי סדיר ושירות לאחר מכן בכוחותה בטחון. הנאשם פרש משירות לאחר שנקבעו לו אחוזי נכות שלא אפשרו המשך עבודתו באותה מסגרת.

14. הנאשם נעדר עבר פלילי.

15. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם חווה משבר אישי קשה עם פציעתו ואבדן מקור תעסוקתו. כמו כן התסקיר מצוין משברים נוספים שנלוו לכך באותה תקופה. יש לציין כי הן מהתסקיר והן מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו ניתן ללמוד כי הנאשם שרוי היה בתקופות דכאוניות.

16. התסקיר מפרט כי במסגרת הליך בקשצ המעצר עד תום ההליכים שהתנהל בעניינו של הנאשם הופנה הנאשם לשירות המבחן. לאחר ששהה הנאשם במעצר מיום 17.12.15 שוחרר ביום 10.3.16 לאחר קבלת שני תסקירים בעניינו למעצר בית מלא בהרחקה מאזור מגוריו ומשפחתו. כלומר שהה הנאשם במעצר מלא למשך תקופה של כמעט 3 חודשים.
17. מן הלבב בו שוחרר למעצר בית מלא נמצא הנאשם למשך תקופה של כשנה במסגרת פיקוח מעצרים של שירות המבחן. התסקיר מפרט כי במהלך תקופה זו השתתף, חלק מן הזמן במקביל, בתוכניות שונות אשר בכולן התמיד ושיתף בתכניו. מפגשים טיפולים של קבוצות לעצורי בית, טיפול ייעודי במסגרת היחידה למניעת אלימות במשפחה.
18. לאחר תסקירים משלימים של שירות המבחן, בהתאם להחלטת בית המשפט שב הנאשם ביום 23.1.17 למגורים עם משפחתו, קרי המתלוננות בתיק זה.
19. מן התסקיר עולה כי הנאשם מקבל אחריות מלאה לביצוען של העבירות ומביע חרטה וצער על הפגיעה בבני משפחתו, אשתו ובנותיו כתוצאה מהתנהגותו הפוגענית. עוד עולה כי הנאשם השתלב בתמשך תקופה ממושכת בתוכניות טיפוליות תוך הפגנת יכולת טובה להרתם אליהן ונתרם מן התכנים הטיפולים שנחשף אליהם.
20. שירות המבחן מציין כי הערכתו היא כי הסיכוי להישנות מעשים בעלי אופי אלים פחת. יחד עם זאת על מנת למנוע סיכון להישנות מקרים כאלו בעתיד, על הנאשם להמשיך בהליך הטיפול לתקופה ארוכה.
21. אשתו של הנאשם וכן בתו הבכירה, נפגעות העיברה העיקריות (יש לציין כי הבת הבכירה הינה בגירה כיום) נפגשו עם שירות המבחן. האשה הסכימה בזמנו לחזרתו של הנאשם הביתה. לדבריה, בשיחה שנערכה עמה 3 חודשים לאחר חזרתו לביתם חל שינוי משמעותי בהתנהלותו במסגרת המשפחתית והיא אינה חוששת ממנו. הבת הבכירה ציינה כי לאחר תקופת הרחקתו הארוכה היא חשה צורך בנוכחותו. לאחר ששב לבית הקשר ביניהם קרוב ותקין ולא היו כל אירועים אלימים.
- שתיהן מציינות כי קודם לכתב האישום היחסים היו תקינים.
22. שירות המבחן מסיים תסקירו בהמלצה להעמיד את הנאשם תחת צו מבחן למשך תקופה של 12 חודשים אשר במהלכם ימשיך בטיפול במסגרת היחידה למניעת אלימות במשפחה וכן השתתף עונשים מותנים מרתיעים בדמות מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

שיקולי שיקום

23. סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מתיר לבית המשפט לחרוג לקולא ממתחם הענישה שקבע כאשר הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם. וכן להורות על נקיטת אמצעים שיקומיים כלפי הנאשם.

40ד. (א) קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

24. תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם מקיים את דרישות הסעיף. ניתן לקבוע כי הנאשם "... הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם...". יישומו של סעיף השיקום בעניינו מוביל לכדי אימוץ המלצות שירת המבחן. כך גם עמדת המתלוננות ומבחן החיים בפועל, הנאשם מתגורר עם משפחתו מזה תקופה של קרוב לחצי שנה.

25. יחד עם זאת יש לבחון במקרה זה האם במקרה זה אין להחיל את הוראות סעיף קטן (ב) לאותו סעיף המציין כי אם מדובר במעשים שיש בהם חומרה יתרה, אזי על שהנאשם השתקם או יש סיכוי של ממש כי שיתקם לא יחרוג בית המשפט לקולא ממתחם העונש אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן.

(ב) היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף קטן (א), אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה, ופירט זאת בגזר הדין.

26. בע"פ 4953/12 פלוני נ. מדינת ישראל פס"ד מיום 27.6.13. דן בית המשפט העליון בהחלת סעיף השיקום במקרה בו הורשע אדם במספר עבירות של תקיפת בת זוג, גרימת חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה קטין חסר ישע התעללות בקטין חסר ישע (המדובר בתיקנוק אשר נגרמו לו נזקים) פציעת בן משפחה וסחיטה ביאומים. מבלי הלקל ראש במקרה אשר בפניו וברמת האלימות ואופיה הכלולה בו, הרי שכתב האישום באותו מקרה אף חמור יותר. שם מציין בית המשפט העליון כי חוק העונשין אינו קובע כי שיקולי שיקום הינם עדיפים בכל מקרה ויש להתחשב בחומרת האירועים. מה גם ששם לא ניתן היה לקבוע כי אכן יש סיכוי של ממש כי ישתקם.

זאת ועוד, סבורני כי דין טענות המערער לעניין שיקומו, להידחות. אכן, סעיף 40ד שהוסף בתיקון 113 לחוק קובע מפורשות כי בשלב שלאחר קביעת טווח הענישה הראוי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש

לשיקומו של הנאשם. ואולם, בניגוד לטענת המערער, המחוקק אינו מעניק בכל מקרה עדיפות ברורה לשיקולי שיקום על-פני שיקולים אחרים והתחשבות בשיקולי שיקומו של הנאשם נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט (ראו: רע"פ 7572/12הזייל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 (23.10.2012)) וממילא אין זה ברור שאכן יש "סיכוי של ממש לשיקום" במקרה זה. ממצאי בית המשפט שבהכרעת הדין, מצטיירת דמותו של המערער כאדם אלים, שנהג ברעייתו ובבנו התינוק באכזריות יוצאת דופן. גם בגזירת הדין, כמו בהכרעתו, נהג בית משפט קמא בזהירות ובמתינות מופלגות. האירוע המזעזע של טלטול הקטין ביום 21.3.2010, כשהוא לבדו, מצדיק את העונש שהוטל על המערער. כזכור, נקבע כי כתוצאה ממעשה מזוועע זה "נקרעו כלי דם בעיניו של הילד ונגרמו לו דימומים בכל שכבות הרשתית ובחלל הזוגית בשתי העיניים" (פסקה 3 לגזר הדין). אין כל מקום להקל בעונשו של מערער זה.

27. לטעמי לא ניתן לבטא במקרה אשר לפני את האמירה כי אין במקרה אשר לפני בעבירות אשר ביצע הנאשם חומרה יתרה. יחד עם זאת חלות נסיבות מיוחדות אשר פורטו לעיל אך אקבצן יחדיו-

א. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבר מצוי בהליך טיפולי, הוא משתף פעולה באופן מלא, נתרם ממנו ומדברי נפגעות העבירה חל שינוי מהותי באופן התנהלותו.

ב. הנאשם חזר לבית מגורי המשפחה וחי עמן כבר תקופה של כחצי שנה.

ג. לנאשם עבר פלילי נקי והמתלוננות מציינות כי בתקופה שקדמה לכתב האישום היחסים עמו היו תקינים. עוד יש לציין את המשבר האישי אשר פקד אותו באותה תקופה.

ד. הנאשם נוטל אחריות מלאה, מביע חרטה וצער עמוק.

28. שקלתי אפשרות כי החריגה לקולא תכלול מאסר אשר ירוצה בעובדות שירות. דחיתי זאת מאחר ואחד מגורמי הרקע לביצוע העבירות מוזכר כאובדן מקור הפרנסה. הנאשם שהה תקופה של כ- 3 חודשים במעצר מלא ולאחר מכן חודשים רבים במעצר בית מורחק מבני משפחתו והקדיש עצמו לטיפול ושיקום אורחות חייו. לעניות דעתי השמתו במאסר וגם בדמות עבודות שירות תפגע גם במתלוננות אשר מתגוררות יחד עמו באותו תא משפחתי.

29. נכון הוא כי קיים קושי עם המסר המעובר לציבור שעה ואדם אשר הורשע בתקיפת בנותיו אשתו במספר מקרים ובדרכים שונות לא ירצה עונש של מאסר. יחד עם זאת מועבר מסר ברור המעודד הליכי שיקום וניהול אורח חיים המכבד את האישה והבנות.

30. יש לזכור כי צו מבחן אינו כולל רק הושתת יד מסייעת לנאשם להמשיך הליך שיקומו. בצו מבחן גלומה

גם הרתעה- היה ותפרוש מהליכי השיקום או תשוב לסורך ישוב בית המשפט לגזור את עונשך. לפיכך גם מצאתי לנכון להאריך את תקופת צו המבחן מן התקופה עליה המליץ שירות המבחן בת 12 חודשים לתקופה של 18 חודשים.

אחרית דבר

31. לפיכך, מצאתי לנכון לגזור על הנאשם את העונשים הבאים, כפי שהודעתי בישיבת בית המשפט מיום 23.6.17.

א. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים בהתאם להמלצת שירות המבחן. במסגרת צו המבחן הנאשם יבצע את כל הנדרש על ידי שירות המבחן ובכלל זה, כל טיפול שיידרש על ידו.

הוסבר לנאשם משמעות צו המבחן ומשמעות הפרתו והוא קיבל אותו על עצמו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת תקיפת בת זוג ויורשע עליה בדיון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת איומים ויורשע עליה בדיון.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת תקיפה סתם של קטין או חסר ישע על ידי אחראי ויורשע עליה בדיון.

ה. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת תקיפת קטין וחסר ישע הגורמת חבלה של ממש ויורשע עליה בדיון.

ו. חתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ש"ח, להמנע מלעבור על עבירה בה הורשע בתוך 3 שנים מהיום. אם לא יחתום היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 14 ימים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ולשירות המבחן.

עמוד 9

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ז, 25 יוני 2017, בהעדר הצדדים.